

opusdei.org

Det tredje årtusendets första konklav

115 kardinaler från 52 länder
som representerar de fem
världsdelarna deltar i
konklaven som skall välja nästa
efterföljare till aposteln Petrus

2005-04-20

Direktören för den heliga Stolens
presstjänst, Joaquín Navarro-Valls,
informerade journalisterna om hur
konklaven går till.

I Peterskyrkan firas klockan 10 den heliga mässan ”för valet av påve”, dvs. den 264:e efterföljaren till Petrus, vilket betyder den 265:e påven i historien. Kardinal Joseph Ratzinger, dekan för kardinalkollegiet, presiderade concelebrationen med de 115 purpurklädda kardinalerna. Närvarade gjorde också kardinaler som inte är röstberättigade, biskopar, präster, ordensfolk och lekmän som befinner sig i Rom.

I sin predikan kommenterade kardinal Ratzinger den första läsningen ur Jesaja där Messias talar om sig själv när han säger att han blivit utsänd för att ”förkunna ett nådens år från Herren, en hämndens dag från vår Gud” (Jes 61:2) och sade att ”vi är kallade att förkunna inte bara Herrens nåds år, inte bara genom ord, utan genom våra liv och genom sakramentens verkningsfulla medel”. Han hänvisade sedan till ”en

hämndens dag från vår Gud” i det att han fastställde att Herren ” genom sin död på Korset har givit oss ett äkta bevis på dessa ords verklighet”.

"Kristi nåd", fortsatte han, "är inte något som är lättköpt, betyder inte att vi skall ta lätt på det onda. Kristus bär i sin kropp och i sin själ hela tyngden av det onda, hela dess destruktiva kraft. (...) Hämndens dag och nådens år från Herren löper samman i påskmysteriet, i Kristus som dött och återuppstått. Detta är Herrens hämnd: Att han själv, i Sonens person, lider för oss”.

I den andra läsningen som är tagen ur Efesierbrevet talar aposteln Paulus om ”mognad som svarar mot Kristi fullhet” (Ef 4:13) till vilken ”vi alla blir fulllvuxna i tron. Vi skall inte längre vara barn i tron”. Vad betyder det att vara barn i tron? Aposteln Paulus svarar: det betyder att ”låta oss drivas omkring av alla

lärovindar”. Vilken bra beskrivning av det aktuella läget! Hur många lärovindar har vi inte lärt känna under de senaste decennierna, hur många ideologiska riktningar, hur många åsiktsriktningar. (...) Många kristnas lilla tankekepp har låtit sig drivas hit och dit på dessa vågor, från en vågtopp till en annan, från marxism till liberalism, ja, t o m till sedeslöshet; från kollektivism till radikal individualism, från ateism till en vag religiös mysticism; från agnosticism till synkretism osv. Varje dag föds nya sekter och uppfylls det som aposteln Paulus säger om människornas villfarelser, om deras tendens att hamna i felaktiga uppfattningar. Att ha en tydlig tro, som svarar mot Kyrkans trosbekännelse, anses ofta för fundamentalism. Medan relativismen, dvs. att låta sig föras ”hit och dit av olika lärovindar” verkar vara den enda ståndpunkten som passar vår moderna tid. Detta

synsätt blir till en relativismens diktatur som inte erkänner något som definitivt och som enda måttstock har jaget, dess önskningar och begär”.

"Men för oss finns en annan måttstock: Guds son, Sann Gud och Sann Människa”, underströk Ratzinger. ”Han är måttet på den sanna humanismen. En ”fullvuxen” tro är inte den som följer alla moderiktningar och senaste nyhet i trosväg: fullvuxen och mogen är en tro som är djupt rotad i vänskapen med Kristus. (...) Vi måste låta denna fullvuxna tro mogna i oss, vi måste leda Kristi hjord ända fram till denna tro. Bara en dylik tro kan skapa enhet och uttryckas i kärlek till medmänniskan. (...) Allteftersom vi närmar oss Kristus, kommer även våra liv att uppfyllas av sanning och kärlek.”.

Kardinalkollegiets dekan
kommenterade sedan
Johannesevangeliet, det ställe där
Herren säger: ”Jag kallar er inte
längre tjänare, ty en tjänare vet inte
vad hans herre gör. Jag kallar er
vänner” (Joh 15:15). Kristus ”låter oss
få del av hela sin tillit” och anförtror
åt oss sin kropp, Kyrkan. Han lämnar
sin sanning till vår svaga
tankeförmåga, i våra svaga händer.
(...) Han har gjort oss till sina vänner
och vi, vad gör vi för att göra oss
förtjänta av hans vänskap?”, frågade
han.

Kardnalen påminde sedan om det
ställe i Evangeliet där Jesus talar om
att bära frukt: ”Jag har bestämt er till
att gå ut i världen och bära frukt,
frukt som består” (Joh 15:16) och
sade: ”Vi bör låta oss besjålas av
denna heliga rastlöshet: rastlösheten
att gå ut och åt alla förmedla trons
gåva, gåvan som består i Kristi
vänskap. (...) Vi har fått ta emot tron

för att bära den vidare åt medmänniskorna, ändamålet med vår prästtjänst är att tjäna vår nästa. Och frukten vi bär måste vara en frukt som består. Det enda som förblir för evigt är människans själ, människan som skapats av Gud för evigheten. Frukten som består är den som vi har sått i människornas själar – kärleken, kunskapen, åtbörden som kan röra hjärtat, ordet som kan öppna själen mot den glädje som Herren ger. Låt oss därför be Herren att han hjälper oss att bära frukt, frukt som består".

Kardinal Ratzinger avslutade sin predikan genom att "innerligt be Herren att framför allt i detta ögonblick han på nytt efter den stora gåvan han gav oss i påven Johannes Paulus II må ge oss en herde enligt sitt hjärta, en herde som leder oss till kännedom om Kristus, om hans kärlek och till den sanna glädjen".

Kardinalernas ed

Kl. 16.30 börjar de valberättigade kardinalernas procession. De går då ut ur Välsignelsernas sal för att bege sig till Sixtinska kapellet.

Edsavläggelsen äger rum i Sixtinska kapellet. Dekanen läser upp eden, varje kardinal säger sitt namn och lägger handen på evangeliet i det att han säger: "Jag lovar, förbinder mig och svär." Det har under de senaste dagarna talats mycket i medierna om det faktum att påvevalet försiggår under striktaste sekretess. Men detta är bara en del av eden. Först svär man att följa det som står i den apostoliska konstitutionen "*Universi Dominici Gregis*" och sedan säger man att "den som genom den gudomliga försynen blir vald till påve måste förbinda sig att trofast uppfylla denna Petri tjänst (*munus Petrinum*) som innebär att vara Herde för den universella Kyrkan".

Efter edsavläggelsen uttalar ceremonimästaren för det liturgiska firandet orden ”extra omnes” och den som inte deltar i konklaven lämnar Sixtinska kapellet. De enda utöver de valberättigade kardinalerna som stannar kvar är ceremonimästaren och kardinal Spidlik som deltar i meditationen och när denna är slut lämnar även de Sixtinska kapellet.

Vatican Information Service

.....

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://dev.opusdei.org/sv-se/
article/det-tredje-artusendets-forsta-
konklav/](https://dev.opusdei.org/sv-se/article/det-tredje-artusendets-forsta-konklav/) (2025-08-17)